पद १५२

(राग: देस - ताल: धुमाळी)

सगुण रूप नयनीं आधीं दावा। मग तुम्ही वेदांत गावा।।ध्रु.।। तुम्ही तरी म्हणतां हिर हा हृदयस्थ। हें तंव जाणती समस्त। नव्हें आम्हीं योगी राहूं ध्यानस्थ। रिकामा मांडुनिया प्रस्थ। भक्तीविण ज्ञान निष्फळ मानावा। मग तुम्ही वेदांत गावा।।१।। दही दुधाची करीत चोरी। ठकविल्या गवळ्याच्या पोरी। चटक लाविल्या लहान थोरी। यशोदा बांधिली ज्या दोरी। दामोदर तो आणावा। मग तुम्ही वेदांत गावा।।२।। यमुना तीरीं हरी वाजवी वेणू। सवें गोपाळ चारी धेनू। ब्रह्मादिक जे वंदिती पदरेणु। दर्शना सुकृत फल नेणूं। साकाराचा आनंद मानावा। मग तुम्ही वेदांत गावा।।३।। रासक्रीडेचे सुख फार। हृदीं आठवे वारंवार। सुंदर रूपडें सुकुमार। मूर्ति लावण्य रितसार। माणिक प्रभु तो नेत्रीं वसवावा। मग तुम्ही वेदांत गावा।।४।।